

Works for piano

Philip Glass

Màrius Sampere,
“Si penso”, *Ens trobarem a fora* (2006)

“Si penso
podria ser
no existir: quan penses
lliris, l’ocell, un camí o la suor
sense camins, ja no ets presència, Ets
el poder nou, el que no
et circula per dins, sinó
per fora
o bèstia paràsita, el monstre enamorat
de la idea fixa [...]”

Programa

Cicle Philip Glass
Dimarts, 21.05.19–20h
Sala de Concerts

Philip Glass, piano
Anton Batagov, piano
Maki Namekawa, piano

Orfeó Català (Pablo Larraz, sotsdirector)
Albert Guinovart, piano
Simon Halsey, director

Philip Glass (1937)

Vessels (1983)
Composta per Philip Glass
Arranjament d'Albert Guinovart
Interpretada per l'Orfeó Català i Albert Guinovart
Dirigida per Simon Halsey

Mad rush (1979)
Composta i interpretada per Philip Glass
Aquesta peça, originalment composta per a orgue, va ser encarregada per Radio Bremen.
Posteriorment, poc després de l'estrena, Lucinda Childs la va coreografiar amb un ball en solitari

Extractes de *Mishima* (1984)
Composta per Philip Glass
Interpretada per Maki Namekawa
Mishima / Opening
November 25 : Morning
Temple of the Golden Pavilion
November 25 : Ichigaya
Award Montage
Runaway Horses
Mishima / Closing

Música originalment composta per a la pel·lícula *Mishima: a life in four chapters*, dirigida per Paul Schrader.
La pel·lícula és un relat estilitzat i fictici dividit en quatre segments sobre la vida del cèlebre activista i escriptor japonès del segle XX Yukio Mishima

Distant figure, passacaglia per a piano (2017)
Composta per Philip Glass
Interpretada per Anton Batagov
Aquesta peça va ser encarregada per l'Aarhus de Dinamarca, i escrita per a Anton Batagov.
Es va estrenar al Musikhuset Aarhus el novembre del 2017.

Etudes #7 (1996)
Composta per Philip Glass
Interpretada per Anton Batagov
Encàrrec del Festival de Sydney 1996

Stokes (2013)
Composta per Philip Glass
Interpretada per Anton Batagov i Maki Namekawa
Aquesta composició va ser creada originalment com a banda sonora de la pel·lícula *Stokes* (2013).
Philip Glass va compondre l'obra per a quatre mans

Closing (1981)
Composta i interpretada per Philip Glass
Glassworks va ser el primer disc de Philip Glass per a la CBS.
La música va ser escrita per a l'estudi de gravació, encara que diverses de les peces van trobar ben aviat encaix al repertori d'ensemble. A través d'un treball de sis "moviments", *Glassworks* tenia la intenció de presentar la seva música a una audiència més general que la que el coneixia fins aleshores

Durada del concert: 75 minuts sense pausa

Petita guia de l'univers minimalista de Philip Glass

En el marc de la celebració al Palau de la Música del 80è aniversari de Philip Glass, aquest concert és particularment especial. No només perquè comptem amb el compositor mateix com a intèrpret, al costat de dos dels pianistes que ell ha beneït com a exegetes de la seva obra, sinó perquè la selecció programada ens permet, mitjançant el piano, fer un recorregut pels trets més representatius de la seva producció. A més, l'escoltarem col·laborant amb l'Orfeó Català, de manera que aquesta vetllada serà una fita més en la història de la formació coral més emblemàtica del país.

El trajecte que Glass ens proposa comença i acaba amb dues obres dels inicis dels anys vuitanta, un moment clau en la seva trajectòria internacional: *Vessels* i *Closing*. Al centre, la recentíssima versió per a piano de la banda sonora de la pel·lícula *Mishima*, emmarcada per dues obres, *Mad rush* i *Distant figure* que, separades per gairebé quatre dècades, dialoguen entre si. Finalment, dues peces de format més petit, però molt eloqüents: un dels seus *Estudis* i *Stokes*.

Vessels forma part de *Koyaanisqatsi*, banda sonora d'una pel·lícula que ens il·lustra la relació entre Glass i el món del cinema. En aquesta ocasió es tracta d'un film no verbal de Godfrey Reggio que juga amb música i imatges per crear contrastos entre escenes de l'Amèrica rural i l'Amèrica urbana.

Escrita una mica abans, *Mad rush* és originalment una obra per a orgue que ha fet fortuna també en la versió per a piano. El minimalisme de Glass es

desplega aquí amb tota l'austeritat. Comparat de vegades amb una espiral que gira sobre el seu propi eix, o amb un calidoscopi que combinant sempre els mateixos elements ofereix imatges diferents, aquesta obra resulta hipnòtica, en portar-nos des de la contemplació calmada cap a un clímax eteri sense pràcticament adonar-nos-en.

Mishima és una altra de les fites del repertori de Glass que va tenir el seu origen com a banda sonora d'una pel·lícula. En aquest cas, Paul Schrader (*Taxi driver*, *American gigolo*) va voler explicar la vida de l'escriptor i intel·lectual japonès Yukio Mishima. El film destaca aspectes com la seva fascinació per la mort violenta i els dubtes sobre la seva sexualitat, cosa que en va comportar la desaprovació de la família de Mishima. Candidat al Nobel de literatura en diverses ocasions, l'any 1970 es va llevar la vida després de segrestar un militar per donar un cop d'Estat –

frustrat– que restablís l'esplendor del Japó imperial. Recentment Glass n'ha fet una versió per a piano que ha estrenat la pianista Maki Namekawa.

Distant figure és una obra en forma de *passacaglia* –variacions sobre una melodia al baix que es repeteix al llarg de tota la partitura, de manera més o menys evident–, en una referència clara a Bach, compositor en què Glass s'emmiralla sovint. Va ser creada per a Anton Batagov, i recorda *Mad rush*. Quaranta anys més tard trobem intacte l'estil del compositor, però a *Distant figure* se'ns revela no tan eteri, sinó més ple de passió que no pas de contemplació. El fet d'haver-la escrit ja d'entrada per a piano i per a un pianista en concret fa que Glass es permeti explorar fins als límits la tècnica d'aquest instrument.

És ben sabuda la predilecció de Glass per la vida de grans figures a l'hora d'inspirar-se per escriure òperes (Ghandi, Disney, Einstein...)

Amb tot, la relació de Glass amb el piano no és tan estreta com podria semblar. Amb 6 anys va començar a aprendre de tocar el violí, i amb 8, la flauta. No va ser fins als 15 anys que va començar a tocar el piano. Ell mateix reconeix que les seves capacitats com a pianista tenen un límit. Això explica que, dels seus vint *Estudis* per a aquest instrument, els deu primers, escrits per estrenar-los ell mateix, siguin lleugerament més assequibles que els deu darrers, compostos per a pianistes professionals. Maki Namekawa va ser la primera pianista a qui Glass va donar el vistiplau per enregistrar la integral de tots aquests *Estudis*, tant els difícils com els que són una mica menys difícils.

Enmig d'aquesta selecció, sobta trobar una obra breu, per a piano a quatre mans, anomenada *Stokes*. És ben sabuda la predilecció de Glass per la vida de grans figures a l'hora d'inspirar-se per escriure òperes (Ghandi, Disney, Einstein...). Però al seu costat, i probablement com a fruit de la seva experiència espiritual a l'Índia, manté una fascinació per les coses petites, senzilles..., pel minimalisme, en el fons. És així com va dedicar aquesta obreta a Stokes Howell, un amic de tota la vida, granger i escriptor. *“El seu interès en la música, la dansa, la poesia i el teatre l'han portat a ser molt proper al meu treball en moltes ocasions, de manera que aquest petit treball és un tribut per a ell i per al seu amor a tot allò que és nou i viu al món de les arts”*, explica el compositor.

El concert acaba novament als anys vuitanta, quan Glass va entrar a formar part de la selecta nòmina de compositors que van col·laborar amb el segell discogràfic CBS Masterworks (Stravinsky i Copland en van ser d'altres). Com a primer enregistrament en aquesta casa li van encarregar l'obra *Glassworks*, amb què es va consagrar davant el públic internacional després d'una carrera que havia anat creixent durant més d'una dècada i mitja. *Closing*, com el seu nom indica, és l'obra que posa punt final al recull... i al concert.

Biografies

Philip Glass, piano

Va néixer a Baltimore (Maryland); és graduat per la Universitat de Chicago i per la Juilliard School. Al principi de la dècada dels anys seixanta va cursar dos anys d'estudis intensius amb Nadia Boulanger a París, període en què va fer diversos treballs, com la transcripció de la música índia de Ravi Shankar a notació occidental.

El 1974 Glass tenia una sèrie de projectes innovadors que englobaven una gran col·lecció de música per a The Philip Glass Ensemble i per a la companyia de teatre Mabou Mines. Aquest procés creatiu va culminar en *Música en dotze parts* i en la històrica òpera *Einstein on the beach*, en la qual va col·laborar amb Robert Wilson. Des d'*Einstein*, Glass ha ampliat el seu repertori amb música per a òpera, dansa, teatre, cambra, orquestra i cinema. Així mateix, ha rebut nominacions als premis Oscar de l'Acadèmia (*Kundun*, *Les hores*, *Diari d'un escàndol*) i un Globus d'Or (*El show de Truman*).

Els últims anys s'han donat a conèixer diverses obres de Glass, com l'òpera sobre la mort de Walt Disney, *The perfect american* (encarregada pel Teatro Real de Madrid i l'English National Opera), una nova producció itinerant d'*Einstein*, la publicació de les seves memòries *Words without music* (Liveright Books), així com l'estrena de la versió revisada de l'òpera *Appomattox*, en col·laboració amb el llibretista Christopher Hampton, a la Washington National Opera el novembre del 2015.

Glass va celebrar el seu 80è aniversari el 31 de gener de 2017 amb l'estrena mundial de *Symphony n.º 11* al Carnegie Hall. Aquesta temporada va incloure a la seva programació les estrenes de les òperes *The trial* i *The perfect american* als Estats Units, a més de diverses obres noves, com el *Piano Concerto n.º 3* i *String Quartet n.º 8*.

El 2015 Glass va rebre la Medalla Nacional de les Arts dels Estats Units i l'11è Premi Glenn Gould. Va ser honorat amb la Càtedra de Compositors Richard i Barbara Debs del Carnegie Hall per a la temporada 2017-18. Així mateix, Glass va rebre el 41è Premi Kennedy Center el desembre del 2018.

El passat mes de gener la Filharmònica de Los Angeles va presentar l'estrena mundial de *Symphony n.º 12* de Glass, basada en l'àlbum *Lodger* de David Bowie, així com de tres simfonies basades en la *Trilogia de Berlín* del mateix Bowie.

Actualment està immers en l'escriptura d'una partitura original per un *King Lear* a Broadway, i en una col·laboració teatral *Tao of Glass* dirigida per Phelim McDermott, que s'estrenarà al Festival Internacional de Manchester aquest proper mes de juliol. Glass continua interpretant concerts de piano i de música de cambra amb músics de renom mundial, a més de presentar-se habitualment amb la Philip Glass Ensemble.

Anton Batagov, piano

Com a artista, Batagov va introduir la música de John Cage, Morton Feldman, Steve Reich i Philip Glass a l'audiència russa. El seu primer CD, un enregistrament de 160 minuts del *Messiaen's Vingt regards sur l'Enfant Jesus* (1990), es va convertir en tot un gran esdeveniment. Tres anys després, el 1993, Richard Kostelanetz va qualificar la interpretació de Batagov de *L'art de la fuga* de Bach com “la interpretació més sorprenent de Bach des Glenn Gould”. El 1997 Batagov va deixar d'actuar en directe per centrar-se en la composició i els enregistraments d'estudi durant els dotze anys següents.

Com a compositor, Batagov té una veu pròpia. El llenguatge postminimalista de les seves composicions està arrelat als patrons harmònics i rítmics de les campanes de les esglésies russes i de les cançons populars, que es barregen perfectament amb l'esperit de la filosofia budista i el pols dinàmic de les primeres avantguardes soviètiques. La seva discografia inclou més d'una quarantena de discos. Batagov és l'autor de diverses bandes sonores de pel·lícules i de música original per als principals canals de televisió russos.

El 2009, després de dotze anys d'aïllament, va tornar a les actuacions a l'escenari. Des de llavors ha interpretat exclusivament programes de piano com a solista. Els crítics i el públic opinen sobre els seus recitals que són com “una revelació” i “un treball de persona il·luminada”.

Anton Batagov ha interpretat obres de Philip Glass durant més de vint-i-cinc anys. N'existeixen tres àlbums disponibles a Orange Mountain Music: *Prophecies* (arranjaments de piano per a escenes d'*Einstein on the beach* i *Koyaanisqatsi*); *The complete Etudes*; *Les hores / Distant figure* (música de *Les hores* i una composició escrita per Philip Glass i estrenada per Anton Batagov).

Maki Namekawa, piano

És una figura destacada entre els pianistes de l'actualitat per la seva facilitat a atreure l'atenció del públic cap a la música contemporània de compositors internacionals. Actua habitualment en llocs mundialment reconeguts, com el Suntory Hall de Tòquio, Carnegie Hall i Lincoln Center de Nova York, Cité de la Musique de París, Concertgebouw d'Amsterdam, Festival de Salzburg, Ars Electronica de Linz i Ruhr Festival de Piano centrant la seva interpretació com a solista i músic de cambra, tant amb repertoris clàssics com actuals.

Maki Namekawa grava i actua amb freqüència a les principals emissores de ràdio d'Alemanya, els Països Baixos, Suïssa i França. Els seus compromisos amb orquestres inclouen la Royal Concertgebouw Orkest d'Amsterdam, Münchner Philharmoniker, Bamberger Symphoniker, Dresdner Philharmonie, Bruckner Orchestre de Linz, American Composers Orchestra i Seattle Symphony.

El 2013 va interpretar l'estrena mundial del cicle *Complete piano Etudes* de Philip Glass a l'Internacional

Arts Festival de Perth amb la participació del mateix Glass, seguida de concerts als Estats Units, Mèxic, el Brasil, Irlanda, Escòcia, Islàndia, Suècia, Finlàndia, Dinamarca, Eslovàquia, Polònia, Alemanya i el Japó. El 2014 el doble CD dels *Complete piano Etudes* de Philip Glass, llançat per Orange Mountain Music, va esdevenir número 1 de les llistes de música clàssica d'iTunes i va rebre grans elogis en les categories de *performance* i *recording* de la «BBC Music Magazine». El setembre del 2017 Maki Namekawa va presentar el cicle de *Complete piano Etudes* de Glass per primera vegada a Àustria, al Festival Ars Electronica.

El setembre del 2018 va llançar la versió per a piano de la banda sonora de Philip Glass, *Mishima: a life in four chapters*, que descriu la vida i la mort de l'escriptor i activista polític japonès Yukio Mishima. L'enregistrament va ser guardonat per la ràdio nacional austríaca amb el prestigiós Premi Pasticcio.

www.makinamekawa.com

Orfeó Català

És un dels cors *amateurs* de referència del país. Amb més de 125 anys d'història, va ser fundat el 1891 per Lluís Millet i Amadeu Vives per difondre el repertori coral català i universal i vetllar per l'excel·lència artística de les seves interpretacions. Simon Halsey n'és el director titular, Pablo Larraz el sotsdirector i Josep Buforn el pianista. Té la seu al Palau de la Música Catalana, declarat Patrimoni Mundial per la UNESCO.

L'Orfeó ha interpretat les obres més representatives del repertori coral i ha protagonitzant primeres audicions al nostre país d'obres importants, com la *Missa en Si menor* de Bach o *Les estacions* de Haydn. Ha estat dirigit per primeres batutes internacionals: R. Strauss, C. Saint-Saëns, P. Casals, Z. Mehta, F. Brüggen, M. Rostropóvitx, Ch. Dutoit, L. Maazel, D. Barenboim, S. Rattle i G. Dudamel, entre d'altres. Els darrers anys ha debutat a la Konzerthaus de Viena, a la Sala Gulbenkian de Lisboa, ha protagonitzat una gira per Itàlia amb la Mahler Chamber Orchestra, dirigits per D. Gatti, i ha actuat a Londres en dues ocasions, el 2015 al Royal Festival Hall de Londres i el 2017 al Royal Albert Hall debutant als Proms. L'octubre del 2017 va protagonitzar al Palau l'estrena europea de *Considering Matthew Shepard* de Craig Hella Johnson, sota la direcció de Simon Halsey.

La temporada 2018-19 l'Orfeó Català té compromisos internacionals rellevants, com la gira per la Xina en el marc del Shanghai International Arts Festival (octubre del 2018), o els concerts amb Gustavo Dudamel i la Münchner Philharmoniker al Palau de la Música Catalana, Madrid, Mallorca i Munic.

Albert Guinovart

Format musicalment al Conservatori Superior Municipal de Música de Barcelona, va marxar a Londres per estudiar amb la pianista i pedagoga Maria Curcio, de qui va ser l'assistent. La seva activitat musical es divideix en diferents vessants: composició, orquestració, docència, interpretació pianística i enregistraments.

Com a pianista ha tocat amb grans orquestres d'arreu del món, ha estat dirigit pels directors més prestigiosos i ha col·laborat amb artistes com Victoria de los Angeles, Ainhoa Arteta, Julia Migenes, Juan Diego Flórez o Nacho Duato. Als recitals combina les seves obres amb les del gran repertori romàntic i clàssic. Ha enregistrat diversos discos amb obres de Joaquín Turina, Enric Granados, Isaac Albéniz i pròpia (Harmonia Mundi), Joaquín Rodrigo (EMI) i *Tangos simfònics* (Decca). El seu últim enregistrament ha estat per a Sony Internacional, amb els seus dos primers *Concerts per a piano i orquestra*, amb l'Orquestra Simfònica de l'Acadèmia Estatal de Sant Petersburg, dirigida per Vasily Petrenko, a més dels seus celebrats *Valses poètics*.

El seu catàleg compositiu inclou òperes, ballets, musicals, música per a pel·lícules i per a sèries de televisió, i sobretot una abundant música simfònica i una prolífica producció cambriística. Les seves obres han estat dirigides per directors com Marriner, Entremont, Foster, Nosedá, Decker o Petrenko; i arranjaments seus, per directors com Domingo o Dudamel.

Des del 2002 és professor d'orquestració i composició a l'ESMUC, i des del 2014 acadèmic numerari de la Reial Acadèmia de Belles Arts i de Sant Jordi. El 2014 va guanyar el Premi Ciutat de Barcelona de Música.

Simon Halsey

Halsey ocupa un lloc únic al món de la música clàssica. És l'assessor de cant coral de confiança dels millors directors, orquestres i cors del món, així com un ambaixador del cant coral per a amateurs de qualsevol edat, habilitat i origen. Amb l'objectiu de convertir el cant en una part central de les institucions de categoria mundial amb les quals col·labora, ha contribuït de manera important a l'hora d'elevat el nivell del cant simfònic arreu d'Europa.

Ocupa diversos càrrecs al Regne Unit i a Europa: és director coral de l'Orquestra i el Cor Simfònics de Londres, director coral del Cor de l'Orquestra Simfònica de la Ciutat de Birmingham, director artístic dels cors de l'Orfeó Català i assessor artístic del Palau de la Música Catalana, director artístic del Programa del Cor de la Joventut de l'Orquestra Filharmònica de Berlín, director del BBC Proms Youth Choir, assessor artístic del Cor del Schleswig-Holstein Musik Festival, director honorífic del Rundfunkchor de Berlín i professor i director d'activitats corals a la Universitat de Birmingham.

Entre els nombrosos guardons de Halsey figuren tres Grammys, pels seus enregistraments amb el Rundfunkchor de Berlín. L'any 2015 va rebre el títol de Comandant de l'Orde de l'Imperi Britànic, l'any 2014 va ser guardonat amb la Medalla de la Música de la Reina i l'any 2011 va rebre l'Orde al Mèrit de la República Federal Alemanya en senyal de reconeixement per la seva extraordinària contribució a la música coral a Alemanya.

Nascut a Londres, Simon Halsey va cantar als cors del New College d'Oxford i del King's College de Cambridge, i va estudiar direcció a la Royal College of Music de Londres.

Simon Halsey està representat per Intermusica.

Pomegranate Arts

Durant els últims vint anys Pomegranate Arts ha treballat en estreta col·laboració amb un petit grup d'artistes contemporanis i institucions per fer realitat idees audaces i ambicioses. La fundadora i directora Linda Brumbach, juntament amb la directora general Alisa E. Regas, van produir el renaixement d'*Einstein on the beach*, guardonat amb el Premi Olivier, la producció mundialment premiada *24-Decade history of popular music* de Taylor Mac i la guanyadora del premi Drama Desk de Charlie Victor Romeo, entre d'altres. Des dels seus inicis, Pomegranate Arts ha dirigit més d'una trentena de grans produccions i gires per a Philip Glass, Laurie Anderson, Lucinda Childs, Dan Zanes, London's Improbable, Sankai Juku, Batsheva i Bassem Youssef, i ha col·laborat en noves produccions del Kronos Quartet, Leonard Cohen, Robert Wilson i Frank Gehry. Pomegranate Arts espera continuar bastint una comunitat d'institucions i individus inspirats per aquells artistes que aporten bellesa i veritat al món, que es fan preguntes importants i que prenen riscos realment audaços.

La *Complete piano Etudes* de Philip Glass està produïda i representada per Pomegranate Arts.

www.pomegranatearts.com

info@pomarts.com

Fundadora i directora: Linda Brumbach
Directora general, creativa: Alisa E. Regas
Gerent de negocis: Adam Thorburn
Gerent general: Rachel Katwan
Gerent de producció: Jeremy Lydic
Gerent d'administració: Brit Katke
Assistent de producció: Willa Folmar

Música publicada per: Dunvagen Music Publishers, NYC

www.philipglass.com

info@dunvagen.com

Director: Jim Keller
Director associat: Drew Smith
Preparació musical i continguts: Cory Davis
Assistent musical: Alex Weston
Project Manager: Adrienne White
Repertori clàssic i promoció: Richard Guérin
Road Manager for Philip Glass: Jim Woodard

Mecenes Protectors

Mecenes d'Honor

Mitjans Col·laboradors

Col·laboradors

Aenor – Armand Basi – Bagués-Masriera Joiers – Bankia – Catalonia Hotels & Resorts – Coca-Cola – Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports – Col·legi Oficial d'Òptics Optometristes de Catalunya – Deloitte – Eurofirms ETT S.L.U. – Fundació Antiques Caixes Catalanes BBVA/CX – Fundació Caixa d'Enginers – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – La Fageda – Quadis – Saba Infraestructures, S.A. – Samsung Electronics Iberia S.A.U. – Scasi Soluciones de Impresión S.L. – Serunió – Yamaha Music Europe

Amics Benefactors

Ascensores Jordà, S.A. – Diagonal Inversiones Capital AV, S.A. – Fundació Antoni Serra Santamans – Inclos Interiorisme S.L. – Teatre Romea – Veolia Serveis Catalunya S.A.U.

Membres Palau XXI

Mª Dolors i Francesc, Elvira Abril, Pere Armadàs Bosch, Rosamaria Artigas i Costajussà, Marta Barnes, professor Rafael I. Barraquer Compte, Mariona Carulla Font, Lluís Carulla Font, Carlos Colomer Casellas, Isabel Esteve Cruella, Josep Ferrer Sala, Pere Grau Vacarisas, Maria José Lavin Guitart, Horaci Miras Giner, Anna Saura Miarnau, Jordi Miarnau Banús, Juan Manuel Soler Pujol, Daniela Turco, Joan Uriach Marsal.

També et pot interessar...

Palau 100 - Cicle Philip Glass
Dilluns 27.05.19–20 h
Sala de Concerts

Suzanne Vega, veu
Collegium Vocale Gent
Ictus Ensemble
Georges-Elie Octors, director

Ph. Glass: *Einstein on the beach*

Preus: 15, 20, 30, 40 i 60 euros

Cicle Intèrprets Catalans
Dimarts 28.05.19–20 h
Petit Palau

Quartet Gerhard
Lluís Castán, violí
Judith Bardolet, violí
Miquel Jordà, viola
Jesús Miralles, violoncel

W. A. Mozart: *Quartet nùm. 17, en Si bemoll major, KV 458, "la Caça"*
PH. Glass: *Quartet de corda nùm. 2, "Company"*
F. Schubert: *Quartet nùm. 15, en Sol major, D. 887*

Preu: 12 euros

Cicle Philip Glass
Dimecres 29.05.19–20 h
Petit Palau

BCN216
Francesc Prat, director

J. M. Guix: *Watermark*
J. M. Guix: *On reflection*
J. M. Guix: *Drizzle Draft*
Ph. Glass: *Orbit*
Ph. Glass: *Quartet nùm. 3*
J. M. Guix: *Vent del capvespre*
J. M. Guix: *Jardín seco* (estrena)

Preu: 15 euros